

1^ PARTE pagg. 1-15

Acta diurna desanctisiana

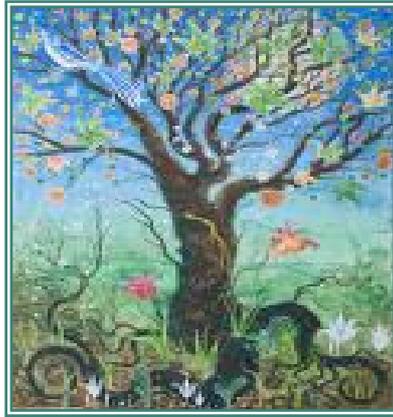
Scripta varia a discipulis
Quartae B Gymnasii
Lycaei Classici
"Franciscus De Sanctis",
Sancti Angeli Longobardorum
(AB),
emendata et edita
a docente
Lucia Mattera

Annus Scholasticus 2009/2010

Septimus numerus

Amoris fabula – Hermann Hesse

Cum primum in paradisum pervenit, Pictor fuit apud arborem quae erat homo et mulier. Pictor salutavit arborem cum reverential et ex ea quaesivit: “Esne tu arbor vitae?” Sed pro arbore, ei respondit caluber quidam. Pictor respexit et contendit ultra. Omnia spectabat attente, omnia ei maxime delectabant. Ille no certo habebat se esse in patria in ipsa fanta vitae.

Et iterum vidit arborem, quae erat una sol lunaque Pictor ex ea quaesivit: “Esne tu arbor vitae?”

Sol nuit et risit. Flores miri eum aspiciebant, cum multitudine risuum et colorum, vultuum et oculorum. Alii adnuebant et ridebant alii adnuebant at non ridebant: ebri tacebant, in se recedebant, in eorum odore se ipsi fundebant. Quidam flos cantavit carmen violae, alius autem Carmen caeli. Cuidam florum ememoriā donabat magni et caerulei oculi , alius primi dulcedini.

Inter omnes hos flores Pictor manebat, plenus maestitiae et laetitiae inquietae. Cor eius, velut campana, strenue pulsabat, admodum pulsabat, dum cupiditas ad ignotum ardebat... Cum subizo vidit in herba positam avem splendentibus multiplice splendidoque colore. Pulchrae avi variis coloribus: “Avis, inquit, ubi est ergo felicitas?”

“Felicitas?”, respondit pulchra avis et risit rostro aurato, “Felicitas, amice, est ubique in montibus, in vallibus, in floribus, in crystallis. In istis verbis, avis laete quassit plumas, extendit collum, agitavit caudam, clausit paene oculos; denique risit et stetit mansit immobilis in herba: nunc erat flos magnifico colore, plumae errant folia, unguiae radices. Mira spectacula in Gloria colorum, in chorea et in splendore! Et ecce, quodam die, puella capillis flavis caeruleaeque vestis. Perdita in illa, errabat parte paradisi. Cum Pictor vidit puellam, eum captavit magna maestitia, desiderium felicitatis quod numquam ei evenerat. Venit volans quaedam avis, rubra viridisque, animosa et pulchra, quae in caelo anulum descripsit. Puella vidit eam volare, cadere de eius rostro quiddam quod fulsit rubrum ut sanguis, vel pruna, quod cadit et inter virides plantas, et flores fulsit vivide. Ut puella cepit saxum magicum in sua manu alba, evadit arbor ...Pictor fuit capreolus, piscis, homo et serpens, nubes et avis... In omnibus formis integer erat, habebat in se solet lunam, hominem et mulierem, fluebat ut flumen geminum per terras, erat ut stella dupla in caelo.

Pagnotta Michela
Restaino Barbara

Zanca Maria Elena

L'Aquila & lo Scricciolo

Antiqua Celtica fabula in Latinam Linguam translata

Aquila et trochilus contendebant uter altius volare posset.

Victor futurus erat omnium avium rex.

Trochilus primus volavit ad caelum. Sed Aquila eum superavit, agiliter volans in orbibus vagis.

At Trochilus, defessus, dolum machinavit: ut aquila transiit, tacite insiluit in dorsum avis.

Tandem aquila, volatu defatigata: <<Ubi es, trochile? >> clamavit.

<<In te ipso >> -respondit trochilus –et, si nunc vinco te, mox omnium avium ero rex !>>.

Lucia Mattera

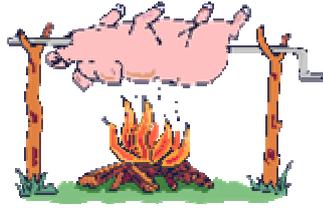
Iannuzzelli Vincenzo

1. Incipit testamentum porcelli: M. Grunnius Corocotta porcellus testamentum fecit.
Quoniam manu mea scribere non potui, scribendum dictavi.

2. Magirus cocus dixit: "veni huc, eversor domi, solivertiator, fugitive porcelle, et hodie tibi dirimo vitam". Corocotta porcellus dixit: "si qua feci, si qua peccavi, si qua vascella pedibus meis confregi, rogo, domine cocu, vitam peto, concede roganti". Magirus cocus dixit: "transi, puer, affer mihi de cocina cultrum, ut hunc porcellum faciam cruentum". Porcellus comprehenditur a famulis, ductus sub die XVI Kal. Lucerninas, ubi abundant cymae, Clibanato et Piperato consulibus. Et ut vidit se moriturum esse, horae spatium petiit et cocum rogavit, ut testamentum facere posset. Clamavit ad se suos parentes, ut de cibariis suis aliquid dimittere eis. Qui ait:

3. Patri meo Verrino Lardino do lego dari glandis modios XXX, et matri meae Veturinae Scrofae do lego dari Laconicae siliginis modios XL, et sorori meae Quirinae, in cuius votum interesse non potui, do lego dari hordei modios XXX. Et de meis visceribus dabo donabo sutoribus saetas, rix[at]loribus capitinas, surdis auriculas, causicis et verbosis linguam, buculariis intestina, esiciariis femora, mulieribus lumbulos, pueris vesicam, puellis caudam, cinaedis musculos, cursoribus et venatoribus talos, latronibus unguas. Et nec nominando coco legato dimitto popiam et pistillum, quae mecum attuleram; de Theveste usque ad Tergeste liget sibi colum de reste. Et volo mihi fieri monumentum ex litteris aureis scriptum: "M.GRUNNIUS COROCOTTA PORCELLUS VIXIT ANNIS DCCCC.XC.VIII(S(EMIS)). QUODSI SEMIS VIXISSET, MILLE ANNOS IMPLESSET". Optimi amatores vei vel consules vitae, rogo vos ut cum corpore meo bene faciatis, bene condiatis de boni condimentis nuclei, piperis et mellis, ut nomen meum in sempiternum nominetur. Mei domini vel consobrini mei, qui testamento meo interfuistis, iubete signari".

4. Lario signavit. Ofellicus signavit. Cyminatus signavit. Lucanicus signavit. Tergillus signavit. Celsinus signavit. Nuptialicus signavit. Explicit testamentum porcelli sub die XVI Kal. Lucerninas Clibanato et Piperato consulibus feliciter.

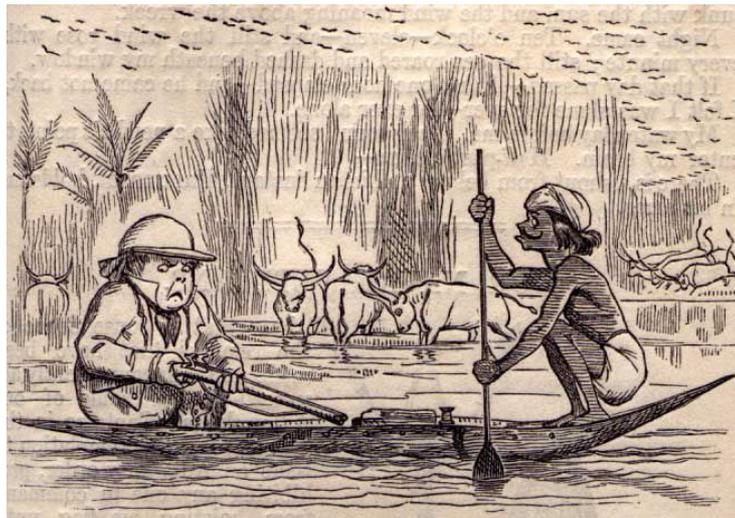
Lanza Michele Ambrogio

Iannuzzelli Vincenzo

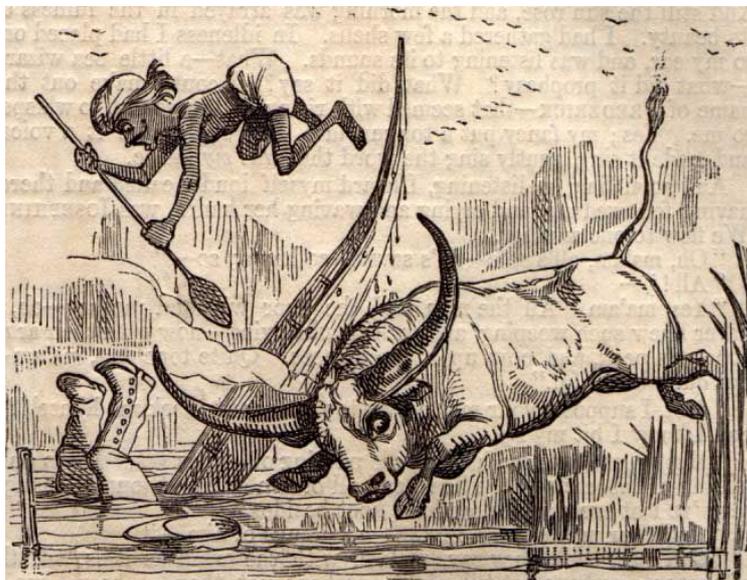
(suprvisio: Lucia Mattera)

LE AVVENTURE DI MR. PIPER

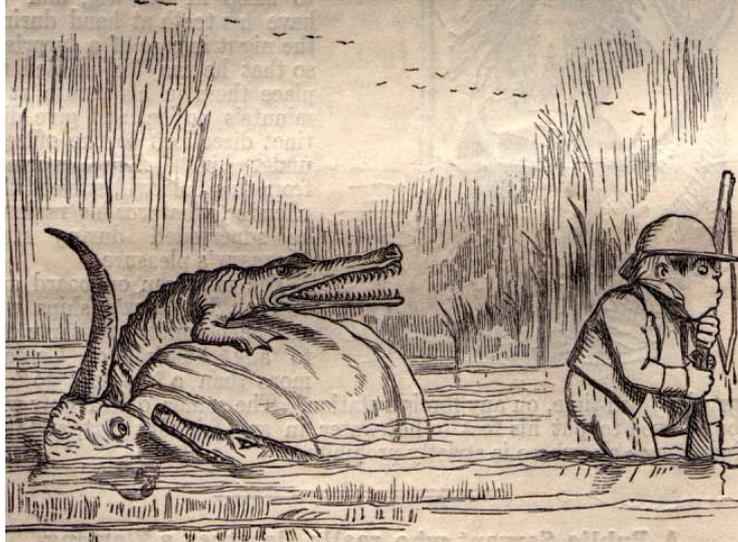
“Una vera “bufala””

*In canoa lungo il lago vanno Piper e Says .
“Se facessi ora fuoco, che sarebbe di me?”*

*Un colpo di corna ed è un vero sfacelo:
in acqua Mr Piper e Says vola in cielo!*

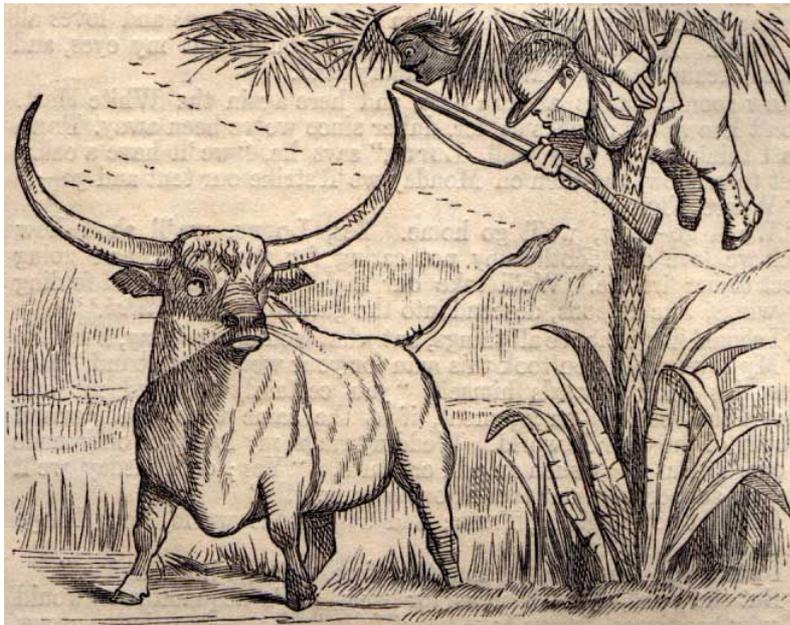
*Fa fuoco Mr Piper e, basito, si allontana.
Un coccodrillo spunta dal profondo della tana!*

*“Beviamo alla salute...chè per poco non si muore”
e intanto ricompare il fedele servitore.*

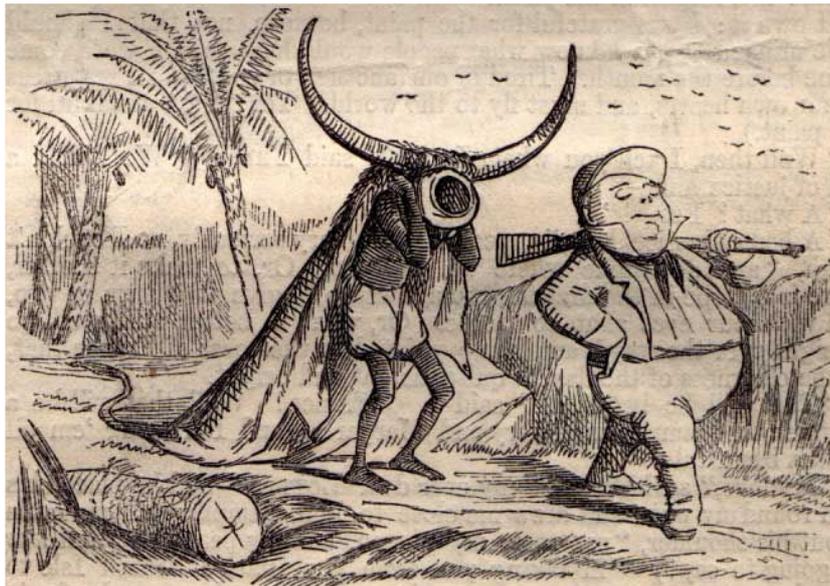
*“Oddio, che storia è questa? Cosa vuole questa schiera?”
Fugge il prudente Says che in Piper poco spera.*

*“Bel coraggio sparare, restando nascosti!”-
pensa il bufalo possente, ormai prossimo alla morte.,*

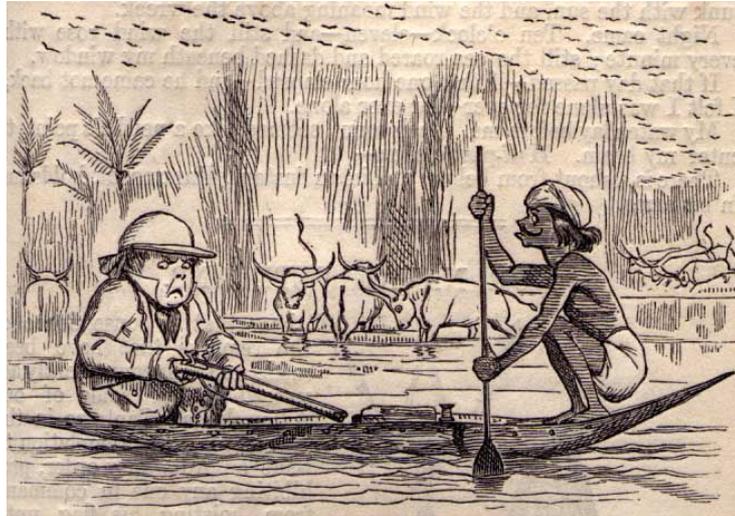
*Il bufalo ferito si accascia a testa in giù.
“Bel colpo, signore!”, commenta lo zulu.*

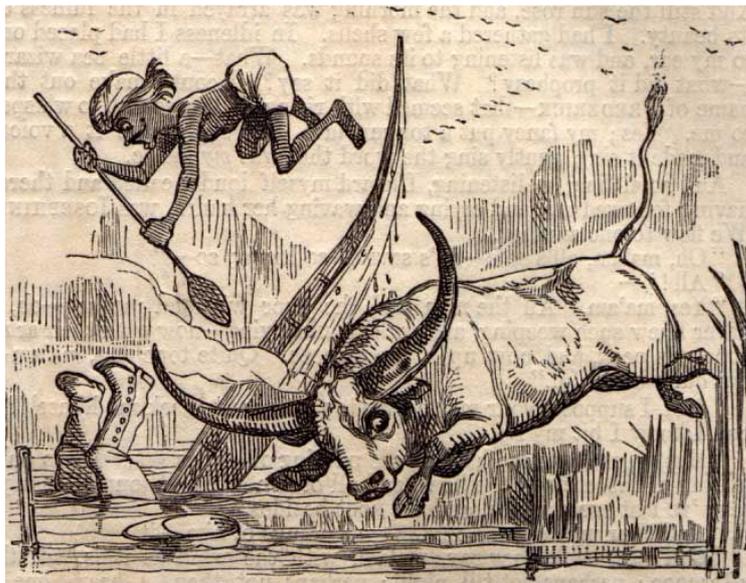
*“Son forte, son bello, son sempre il migliore
Con queste due spoglie sarò un vero splendore!”*

*Testo originario di John Tenniel (18 53))
Traduzione di Lucia Mattera*

RES GESTAE DOMINI PIPERIS

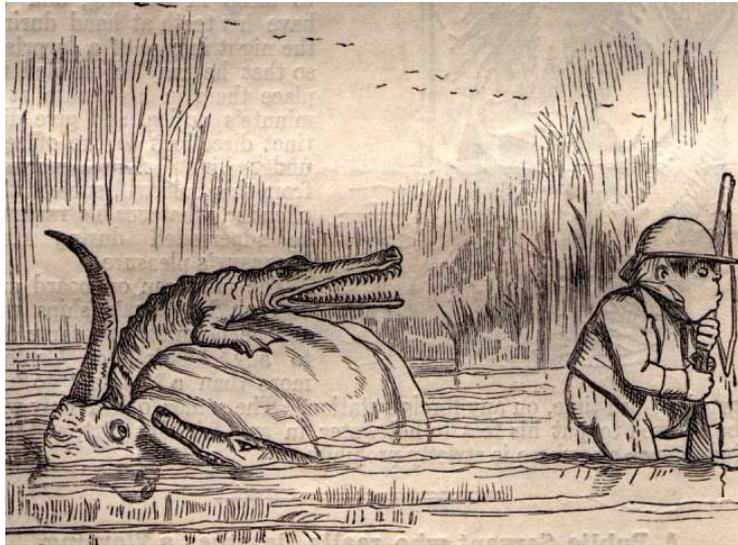

*Per lacum in rati
Eunt Piper et Says.
<<Videsne illum aprum?
Mmhh, iam gusto saporem,
si addes in oleo sal vel maris rorem>>.*

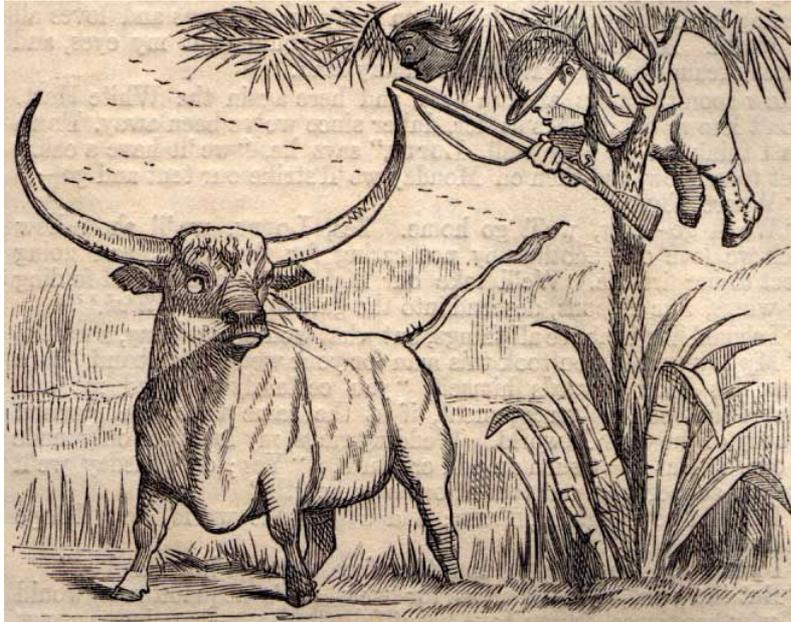
*Audivit ille aper verba funesta,
et statim adcessit ad miseri terga.*

*<<Adiuva me, adiuva me, auxilium ferte,
iam morior, miserellus, in aqua putente.*

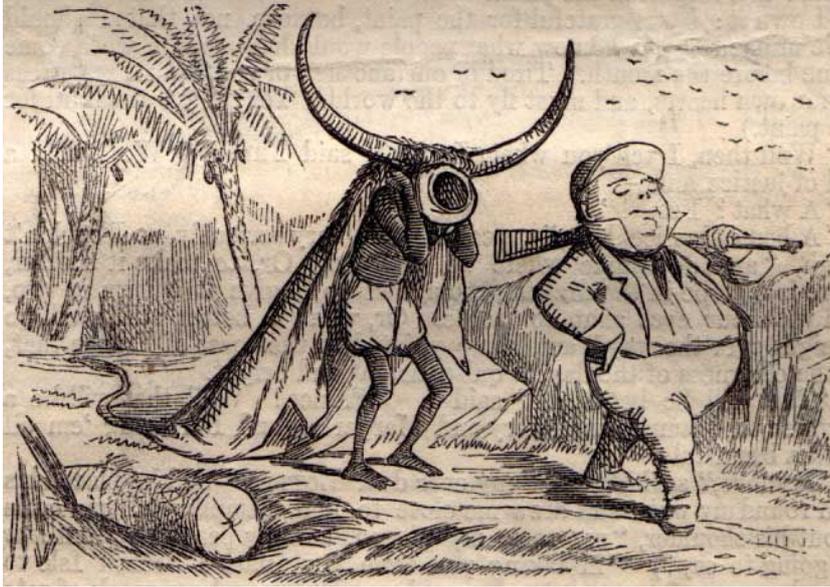
Et fugit, perterritus, dracone adveniente.

*In frondibus palmae nunc iactat sua tela,
est facile ex alto necare beluas.*

*<<Pervalidus sum, pulcherrimus ero>>,
iactat se Piperus vultu fero.*

*<<Est stultus profecto meus lepidus erus,
Si tum abessem,
is in Inferis esset.*

Traductus a Lucia Mattera

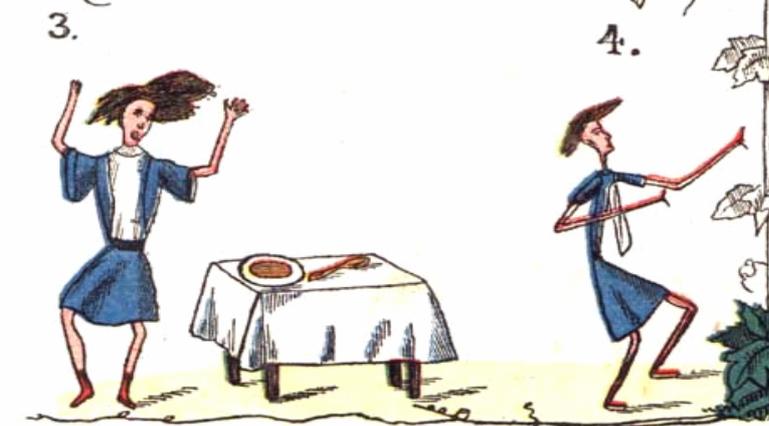
7. THE STORY OF AUGUSTUS WHO WOULD NOT HAVE ANY SOUP.

Augustus was a chubby lad;
 Fat ruddy cheeks Augustus had;
 And every body saw with joy
 The plump and hearty healthy boy.
 He ate and drank as he was told,
 And never let his soup get cold.
 But one day, one cold winter's day,
 He scream'd out — "Take the soup away!
 O take the nasty soup away!
 I won't have any soup to-day."

Next day, now look, the picture shows
 How lank and lean Augustus grows!
 Yet, though he feels so weak and ill,
 The naughty fellow cries out still —
 "Not any soup for me, I say:
 O take the nasty soup away!
 I won't have any soup to-day."

The third day comes; Oh what a sin!
 To make himself so pale and thin.
 Yet, when the soup is put on table,
 He screams, as loud as he is able, —
 "Not any soup for me, I say:
 O take the nasty soup away!
 I won't have any soup to-day."

Look at him, now the fourth day's come!
 He scarcely weighs a sugar-plum;
 He's like a little bit of thread,
 And on the fifth day, he was — dead!

LA MINESTRA DI GASPARINO

Gasparino era un bamboccio. Assai florido e grassoccio.
Egli avea fresca la guancia, e ben tonda avea la pancia.
Si mangiava ogni mattina con piacer la minestrina.
Ma un bel giorno, cominciò a gridar: "Io non la vo'! No, no, no, la minestra, io non la vo'!"
Dopo un giorno Gasparino s'era fatto magrolino. Ma a gridar ricominciò:
"La minestra, non la vo'!
No, no, no. La minestra, io non la vo'!"
Gasparino, il dì seguente,
diventato è trasparente.
Ma ostinato ancor gridò:
"La minestra più non vo'! No, no, no, la minestra più non vo'!"
Ecco il quarto dì venuto! Gasparino è sì sparuto, che in piè reggersi non sa, e davvero fa pietà.
Pesa men d'un moscerino, l'infelice Gasparino!
Quattro giorni ha digiunato,
ed al quinto è già spacciato!
Qual pietra sepolcrale ha una zuppiera,
eppur sì vispo e sì leggiadro egli era!!

Textus libere translatus a:
Lucia Mattera

Collaboraverunt: Capasso
Francesca; Iuliano Arianna

IUS CASPARINI

Erat puellulus Casparinus,
vere pulcher at pinguis nimium;
gena ei erat rubiconda,
venter latus et ingurdus.
Semper mane manducabat
ius paratum a dulci matre.
Olim autem, quid evenit?,
nigri iuris fastidium eum cepit.

"Non iam fero, quod tormentum!
Peius urina vel liquido escremento!"
"Unum cochlear...o saporem!
Fac nos laetos et te saniozem!"
Verbis matris non persuasus,
claudit os et torquet nasum.

"Non id volo! No, no, no,
da suillo iusculum hoc! "

Macrior macrior is fiebat,
at suum ius numquam bibebat.
Donec olim, eventum dirum!,
nemo vidit Casparinum!
Ubi est? Oh, mirum visu!
Est misellus muscerinus...
Quattuor dies sine potione,
et in quinto ad... Creatorem.
Ei in sepulchro est scutella,
posuit eam mater misella.